

mig at være for Tiden det afgjort rigtige. Kommunerne ser forskelligt paa disse Spørgsmaal. Det vilde efter min Mening være ganske ubilligt ikke at give Kommuner, der ser saaledes paa Ædrueligheds-spørgsmaalet, at de ønsker at begrænse eller helt at fjerne Udskænkningen fra Kommunens Omraade, Adgang hertil. Paa den anden Side vil Kommuner, som ikke ser saaledes paa det, have Adgang til indenfor Lovens Grænse at opretholde den ved Lovens almindelige Regler begrænsede Udskænkning. Og at den endelige Afgørelse i visse Tilfælde lægges ud til Vælgerne selv, maa jeg anse for at være en i dette Spørgsmaal naturlig og rigtig og for selve Kommunalbestyrelsens Arbejde i Kommunen heldbringende Ordning.

Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, lægger hele Afgørelsen i de kommunale Vælgeres Flertals Hænder, saafremt Instituttet bruges. Der har været Tale om, at man ikke burde lade et Flertal være afgørende, men kræve en kvalificeret Majoritet, i alt Fald en kvalificeret Deltagelse i Afstemningen. Jeg har fra raadet dette ud fra den Betragtning, at naar man kalder til Afstemning om et saadant Spørgsmaal, som i høj Grad berører hele Kommunen og hver enkelt i denne, maa man forudsætte, at de, der følger sig interesserede i Spørgsmaalet, vil deltage i Afstemningen og give deres Ja eller Nej til den foreslaaede Foranstaltning, og at de, der ikke deltager i Afstemningen, tilkendegiver derved, at Afstemningen ingen Betydning har for dem. Det vilde efter min Mening være urigtigt at tage de ikke stemmende til Indtægt for den ene eller den anden Anskuelse. Her er fra visse Sider i den danske Rigsdag en Tilbøjelighed til at tage de ikke stemmende til Fordel for Bevarelsen af den videst mulige Udskænkning. I Norge har der været en modsat Tilbøjelighed, nemlig til at tage de ikke stemmende til Fordel for den videst mulige Indskrænkning af Udskænkningen. Jeg tror, at begge disse Veje gaar bort fra det rigtige. Jeg tror, at de, som ikke stemmer, derved tilkendegiver, at de ikke har Interesse i Spørgsmaalets Afgørelse — de bør i alt Fald efter min Mening ikke have Indflydelse derpaa. Jeg vil derfor anbefale, at Sagen ordnes paa den i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Maade.

Hele Lovforslaget, som nu vil blive Genstand for en paa Grund af saa mange Medlemmers Deltagelse i Kommissionsarbejdet særlig sagkyndig Behandling, an-

befaler jeg til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting. Jeg tror, det er særdeles ønskeligt, at vi kommer til den videre Udvikling af vor bestaaende Ædruelighedslovgivning, som er angivet ved dette Lovforslags Linier. Efter min Mening vil det fremme et sundt Folkeliv, efter min Mening vil denne Lov paa ingen Maade, saaledes som nogle tror, komme som et voldsomt Brud med den nuværende Tilstand. Tværtimod, den vil betegne en fortsat rolig Udvikling af en Bevægelse, som ikke bør lade sig standse, nemlig den Bevægelse, som gaar ud paa, at Udskænkningen af stærke Drikke bør foregaa under Statens, under det offentliges Kontrol i Overensstemmelse med, hvad Befolkningen mener om dette Spørgsmaal.

Ejsing: Naar man gennemlæser den sidste Del af Forhandlingerne i Folketinget om dette Forslag, er man ikke ganske klar over, om det Forslag, der her foreligger, egentlig er et Udtryk for, hvad Folketinget ønsker i denne Sag, thi alle Talere, enten de var for eller imod Forslaget — der har jo været dem, der har været meget stærkt imod det —, har udtalt, at det var bedst at faa det over til Landstinget; det kom jo alligevel tilbage til Folketinget igen. Jeg ved ikke, om dette betyder, at man i Folketinget sætter den Prøven og Overvejelse og Regulering, som man siger, at Landstinget skal udøve, saa højt, at man ønsker, vi heroppe snarest muligt skal have fat paa denne Sag. Var det Tilfældet, kunde jeg nøjes med at sige: Lad os endelig faa Forslaget i Udvalg straks, for at vi kan faa det færdigt til den Rejse, det skal foretage tilbage til Folketinget.

De fleste Forslag, vi faar til Behandling her i Tinget, gaar der gerne Politik i allerede paa det første Stadium. Om det foreliggende Forslag tror jeg, man kan sige, at det ikke i almindelig Forstand gaar efter Partilinierne, idet der vistnok i de forskellige Partier baade er Folk, som er for, og Folk, som er imod Forslaget, som det foreligger. Det, jeg derfor skal sige her, kan jeg ikke sige paa mit Partis Vegne, men jeg antager, at jeg kan sige det paa et Flertals Vegne af det Parti jeg tilhører. Allerførst vil jeg udtale, at jeg meget vilde ønske, at dette Forslag, naar det kommer her fra Rigsdagen som Lov, kunde være vedtaget med alle Stemmer. Netop fordi det er et særdeles omstridte Forslag, vilde jeg sætte megen Pris paa, at der kunde opnaas Enighed derom.